

Arbejderboliger eller Funktionærboliger i Byerne lader sig gøre. Der vil sikkert være saa mange Vanskeligheder derved, at det ikke lader sig gennemføre. Og i en Mængde Byer burde man give Funktionærerne et Tillæg til deres Løn, fordi det er særlig dyrt at leve der. Jeg erkender, at det maaske kan lade sig gøre ude omkring ved de mindre Landstationer at bygge saadanne Huse til Funktionærerne. Men inde i Byerne, tror jeg ikke, det gaar.

Der er et lille Spørgsmaal i Forbindelse med denne Sag, jeg gerne vil gøre opmærksom paa. Der findes paa § 6, II. B., 4 a en Anmærkning om, at man har 1,579 Lejligheder i Funktionærhuse, og at Reparationen af disse Lejligheder koster aarligt 60 Kr. pr. Stk. Jeg kan ikke rigtig forstaa, at den Sum virkelig skulde gaa med. Thi den Maade, hvorpaa man vedligeholder disse Huse og særlig Lejlighederne, tyder ikke paa, at der kan gaa en Sum af 60 Kr. aarligt med til Reparation af hver Lejlighed. De faa lidt en Gang imellem af en Kalkkost, det er det hele. Det kan sandelig ikke koste 60 Kr. om Aaret. Jeg vil antage, det kan koste i det højeste 5 Kr. pr. Lejlighed. Men ikke desto mindre findes Summen i Anmærkningerne til Finansloven. Jeg kunde ønske, at man undersøgte dette Forhold lidt nøjere.

Angaaende Spørgsmaalet om Natpenge til Søfartspersonalet udtalte den højtærede Minister, at han ikke kunde gaa ind paa det. Loven forbød det simpelthen. Ja, det er ganske rigtigt, det gør Loven, men det er ogsaa et af de Punkter, hvor Loven er kommen til at virke uretfærdigt, og hvor man burde søge at faa den forandret. Jeg kan ikke gaa ind paa den mærkelige Mening, som den højtærede Minister synes at have om dette Spørgsmaal, nemlig at Togpersonalet er borte fra Hjemmet, naar det er om Bord paa Færgerne og sejle frem og tilbage med dem, men at Søfartspersonalet da er, hvor det skal være, det vil sige i Hjemmet, eller hvad den højtærede Minister nu vil kalde det. Det forekommer mig, at Søfartspersonalet er meget mere borte fra Hjemmet end Togpersonalet, og at der af den Grund kunde være Anledning til at give det endnu mere i Natpenge osv., end der er Grund til at give Togpersonalet. Jeg vil derfor anmode den højtærede Minister om endnu en Gang at overtænke dette Spørgsmaal. Jeg finder, at det er en Uretfærdighed, der begaaes

overfor dette Personale, at man ikke giver det disse Natpenge og Milepenge.

Den højtærede Minister mente, at der ingen Grund var til at klage over Funktionærernes Arbejdstid. En Undersøgelse havde nemlig vist, at den ikke var over 10 Timer. Denne Undersøgelse blev foretaget af Administrationen. Funktionærernes Organisationer have nu ogsaa foretaget en Undersøgelse, og de ere komne til et helt andet Resultat. Efter deres Undersøgelse have af Stationspersonalet paa Sjælland—Falster 8 Mand over 12 Timer, 125 Mand 11—12 Timer, 428 Mand 10—11 Timer, og 386 Mand eller kun en Del under Halvdelen have mellem 9 og 10 Timer. Det er efter Opgivelser fra de forskellige Funktionærer, og jeg antager, at det passer. Der maa imidlertid være noget galt paa en af Siderne, og det kunde muligt være, at det var rigtigst endnu en Gang at faa Administrationen til at undersøge Forholdet.

Angaaende Funktionærernes Retsforhold sagde den højtærede Minister, at der var givet Ordre til, at en anklaget skulde have Tid til at føre sit Forsvar, naar Sagen er undersøgt af Auditøren, og at han saa kunde henvende sig til, hvem han vilde, om at føre dette Forsvar. Jeg er naturligvis meget glad ved, at der bliver givet vedkommende Lejlighed til saaledes at forsvare sig, men det er vist ikke ganske det, Personalet kunde ønske. Saa vidt jeg kan forstaa, ønsker Personalet Ret til at have en Forsvarer ved sin Side under Forhørene. Det er ikke altid saa let for en Mand, naar han kommer til at staa overfor en Jurist, som skal forhøre ham, at klare for sig. Vi vide fra den civile Retspleje og i endnu højere Grad fra den militære, hvor vanskeligt det er, og der har lydt stærke Røster mod dette, at man afskærer en anklaget fra at have juridisk Bistand straks fra Sagens Begyndelse. Det tilsigtes da ogsaa med den Retsreform, vi have behandlet her adskillige Gange, at den anklagede skal have Ret til at have en Forsvarer ved Siden af sig straks fra Sagens Fremkomst. Det er vist nok det, Personalet ønsker, og jeg vil anmode den højtærede Minister om at tænke paa denne Sag og se, om den ikke skulde kunne ordnes paa denne Maade.

Den højtærede Minister udtalte, at han vilde arbejde hen imod, at Personalet fik en ugentlig Fridag, men, føjede han til: det vilde koste 1,053,000 Kr. Det kan jeg ikke forstaa. Jeg kan lige